

KBC
wenst u een
fijne voor-
stelling.

MULTIVERSE LOUIS VANHAVERBEKE / CAMPO

60'
ENSORINSTITUUT

*In den beginne was er niets
en toen is dat ook nog eens ontploft.*

Nadat **Louis Vanhaverbeke** vorig jaar op TAZ met de Circuit X-prijs werd bekroond voor de lecture-performance Kokokito, creëert hij bij het Gentse kunstencentrum CAMPO **MULTIVERSE**.

In **MULTIVERSE** is Vanhaverbeke een multifunctionele discjockey. Ronde geluidsdragers bepalen de beat, maar een echte rapper is hij niet. Hij kaatst met argumenten, schuurt zijn lyrics af, klapt de gedachten in tot een uitvouwsat. Hij pompt de beste hits naar boven, borstelt referenties eraf tot de gedachten stuiteren en we zo een nieuwe dimensie inwaaien.

Al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel. In gradaties gerangschikt tussen statement en spel. Voor de rest bestaat zijn toolkit uit plastic emmers, frisbees, huisraad en andere broel. Kan hij aan deze tsunami van objecten en woorden ontsnappen? Wordt hij door deze rommel geabsorbeerd? Of zijn het juist de tools om de flow voor te blijven?

“De ploot blijft hangen, idioot!
- Nee, dat noemt men scratchen, dumbbo.”

VAN/MET: Louis Vanhaverbeke. DRAMATURGIE: Dries Douibi. ADVIES: Matias Daporta. TECHNISCHE ONDERSTEUNING: Simon Van den Abeele. PRODUCTIE: CAMPO. MET DANK AAN: OVS, Kunstenwerkplaats Pianofabriek & Vooruit.

BIO

Muziek, objecten en gesproken woord vormen de basis van de performances en installaties van choreograaf / performer Louis Vanhaverbeke (Gent, °1988). Na opleidingen aan het atelier Mixed Media van Sint-Lucas Gent en aan de Amsterdamse School voor nieuwe Dansontwikkeling (SNDO), remixte hij diverse carrière-ambities. In zijn werk onderzoekt hoe hij met taal zijn complexe gang van denken kan ontvouwen. Het zijn pogingen

© Radovan Dranga

om al slammend, scattend en rhykend zijn plek in de wereld te bevragen. Zo ontwikkelde de Gentenaar een eigenaardig vocabulaire: freestyle, niet te classificeren, wel leesbaar.

Voor *Kokokito* kreeg Vanhaverbeke op TAZ#2015 de Circuit X-prijs. Intussen staan CAMPO en Louis Vanhaverbeke aan de start van een gezamenlijk traject, met *MULTIVERSE* (première TAZ#2016) als eerste productie. Vanaf 2017 is Vanhaverbeke ook associated artist bij Beursschouwburg.

ROND LOGISTIEK EN VERBEELDING

Louis Vanhaverbeke over *MULTIVERSE*

Kun je je werk even situeren?

Na mijn opleiding aan SNDO en *Kokokito* is mijn praktijk steeds meer uit dansen, prutsen en spoken word/zingen beginnen bestaan: drie afzonderlijke praktijken die in *MULTIVERSE* tegenover elkaar worden gezet. Tijdens een repetitieproces ben ik soms liedjes aan het schrijven, soms aan het knutselen in het atelier, en soms dans ik op muziek. In *MULTIVERSE* komen die allemaal samen.

Wat kan het publiek verwachten in *MULTIVERSE*?

Terwijl *Kokokito* (2015) voor mij een 'levensbeschouwelijk liedjesprogramma' was, spelen in *MULTIVERSE* andere facetten van theatraaliteit een grotere rol: de dramaturgische lijn, de beelden, de evolutie van het personage, het aannemen van andere gedaantes.

Circulariteit ligt aan de basis van de voorstelling. Maar dit keer interpreteer ik dat breder dan bij Multigrade (2014), waarbij alles zuiver over ronddraaien ging. Dat circulaire principe was het ritme die de structuur direct leesbaar maakte. Nu probeer ik het breder te zien, en de verdere mogelijkheden en gevolgen ervan te onderzoeken. In *MULTIVERSE* is de circulariteit de bouwsteen waarop het dramatisch gebeuren plaatsvindt, niet langer het principe. De belevingswereld wordt op de scene uitgezet, en de performer moet zien te ontsnappen uit de circulariteit.

Inhoudelijk zet ik de speelse fascinaties van een mens in verhouding tot populaire thema's. In *MULTIVERSE* worden die via muziek of beeldcultuur aangekaart. Zo kan een bepaalde hit bijvoorbeeld heel gemakkelijk een beoogde sfeer oproepen. Ik hou erg van het format van een concert. Er is sprake van een soort directe aanvaarding: je smaakt de muziek of niet. Daarna laat je de live-ervaring gewoon over je heen komen. In het theater is alles anders, daar wordt elke stap meticuleus gevolgd. Het zijn die geconcentreerde sfeer en de interactie met het publiek die me het meeste interesseren.

Sébastien Hendrickx noemt je in je kunstenaarsbijdrage in E-tcetera een generalist. De titel van de voorstelling is MULTIVERSE, je praat over je multiversum. Kun je moeilijk kiezen?

Als het in de kunstensector over specialisatie gaat, is die bij geen twee makers dezelfde. Elke artiest wordt uitgenodigd om zijn eigen specialisatie uit te vinden. Door die specifieke combinatie van spoken word, dans en objecten creëer ik mijn eigen universum.

Maar ik kan ook moeilijk kiezen omdat het me allemaal interesseert. De ene discipline biedt me oplossingen die ik in de andere niet vindt, alsof een ander zintuig deze precies sneller communiceert. Daarom vind ik de theaterzaal ook zo leuk om in te werken, omdat al onze zintuigen er worden geprikkeld, ze zijn er gericht op een *Gesamterfahrung*.

Als je over je werk praat is 'logistiek' een van de meest voorkomende termen. Dan denken wij aan vrachtwagens laden en decors versleuren, maar dat is niet hoe jij het begrijpt.

Logistiek krijgt in mijn betekenis heel veel lagen. *MULTIVERSE* is een specialisatie in logistiek en verbeelding: beslissingen worden constant genomen afhankelijk van de mogelijkheden van het transformeren van de objecten en gedaantes die zich op scène bevinden. Zo worden alle handelingen en transformaties pure logistieke processen, en wordt de voorstelling uiteindelijk bepaald door het verplaatsen van emmertjes, frisbees en andere plastieken brol.